Poštno tekoči račun št. 24. — Conto corrente con la posta).

Posamezna številka 20 stotink

GORIŠKA STRAŽA

Izhaja vsak pondeljek in četrtek ob 8. uri predpoldne.
Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo leto 30 L.
Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.
Odgovorni urednik: ROMAN CEJ.

V Gorici v ponedeljek 12. marca 1923

Štev. 20. Letnik VI.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računaje po dogovoru in se plačajo vnaprej.
List. izdaja konsorcij „GORIŠKE STRAŽE".
Tisk. S. SPAZZAL v TRSTU.
Uprava in Uredništvo: ulica Mameli 5. (prej Scuole).

Tako pa pravimo mi!

Pred nekoliko dnevi se je vršil v Gorici občni zbor goriškega Trgovskega društva, na katerem je bil ponovno izvoljen za predsednika dosedanji predsednik Antonio Fanin, ki je ob tej priliki podal nekatere izjave, ki zaslužijo, da se tudi mi nekoliko pobavimo z njimi.

Gospod Fanin je slikal položaj goriškega trgovstva z zelo temnimi barvami. Poudarjal je splošno svetovno gospodarsko krizo, ki pa da je v Italiji še tem občutnejša, ker tudi varčevalni ukrepi nove vlade vplivajo na prebivalstvo, da čim dalje bolj skr(uje svoje izdatke in se v svoji porabi omejuje le na najneobhodneje potrebno. Gorica sama pa je prizadeta še najbolj, kajti «od meseca novembra sem so zavodi, ki so dajali predujme na vojno odškodnino, nenadoma ali ustavili naravnost vsako izplačevanje ali pa je tako skrčili, da je skoraj popolnoma izginil vsak obtok denarja. Z druge strani se pa neposredna izplačila s strani državnih uradov tudi niso zboljšala, kar se tiče hitrosti, temveč najnovejše določbe, ki zabranjuje občinstvu pristop v likvidacijske urade ali ga pa omejujejo na en sam dan v tednu, povzročajo le, da se stvar neizogibno še bolj zavleče.... Treba je opomniti, da *pri nas vse gospodarsko življenje sloni na izplačilu vojnih odškodnin in da si bo vsa velika splošnost prebivalstva mogla samo z izplačilom vojne škode vzpostaviti svoje imetje, zlasti pa pohištvo in obleko, kar se doslej ni zgodilo.* Da so se izplačila in predujmi tako zavlekli, je imelo za posledico splošno zmešnjavo in se končno izraža v splošnem zastanku vseh plačil.»

Če bi bili hudobni, kakor nismo, in če bi hoteli meriti besede gospoda Fanina z istim laktom, kakor merijo tako radi naši nasprotniki naše, če so le količkaj v nasprotju z mnenjem tistih, ki nam vladajo, bi dejali: «Glejte ga, avstrijakanta!» Z «jugoslovenskim propagandistom» bi ga pač ne mogli ozmerjati, ker je njegovo italijanstvo le prepriščno; ali nas bi gotovo zadelo i prvo i drugo, če bi dejali isto, kar je dejal on, če bi pozabavljali, kakor je pozabavljal on. In vendar — *tudi mi pravimo tako!*

Vse naše gospodarsko življenje, vse gospodarsko življenje naše dežele, pa naj je prebivalstvo slovensko ali furlansko ali kakršnokoli, sloni na izplačilu vojne odškodnine! In kdor jo ovira, stavi deželi in njenemu prebivalstvu nož na vrat!

Gospod Fanin je govoril seveda s stališča goriškega trgovstva, s sebičnega stališča enega samega stanu, ki je pač še potreben, dokler obstoji današnji družabni red, ki pa ga bo človeštvo prej ali slej črtalo iz seznama svojih potrebščin. Njemu je izplačilo vojne odškodnine le postranska stvar, tista, ki naj da prebivalstvu denar, ki je izginil iz obtoka. *Glavna stvar je denar*, in če bi bilo dosti denarja brez izpačila vojne odškodnine, če bi prebivalstvo polnilo goriške prodajalnice tako, kakor jih je polnilo pred vojno, bi se predsednik goriškega Trgovskega društva prebito malo brigal za izplačilo vojne odškodnine in ne bi tožil, da zavlačevanje izplačila vojne odškodnine povzroča zmešnjave in poostruje splošno gospodarsko krizo. Ne zato, ker ljudstvo nima strehe nad glavo, ker nima česa deti v usta, ker nima kam sesti in leči, ker se nima s čim oblačiti, temveč le zato naj udari strela v tiste, ki zavlačujejo izplačilo vojne odškodnine, ker vsled tega zavlačevanja ljudstvo nima denarja, da bi drlo žnjim v goriške prodajalnice in ga puščalo tamkaj za pohištvo, obleko in vse tiste lepe stvari, ki ob sedanjem pomanjkanju denarja plesne in trohne brez kupca, brez dobička, v izgubo za trgovca!

Redkokedaj je stanovska sebičnost stopila na dan s tako sirovo odkritosrčnostjo, kakor se kaže v besedah predsednika goriškega Trgovskega društva. In če smo rekli zgoraj, da tako pravimo tudi mi, ko smo navedli njegove besede o izplačilu vojne odškodnine kot predpogoju našega gospodarskega življenja, moramo sedaj dostaviti, da so naši pojmi o svrhi vojne odškodnine tako izrecno nasprotni njegovim, da ne bi bili niti enkrat odprli ust niti enkrat napravili črtice s peresom zanjo, če bi vedeli, da naj ne rabi gospodarski, a prav tako tudi duševni obnovi naše splošnosti, vse dežele, vsega prebivalstva, temveč morda le zajedalcem na telesu te naše splošnosti, zlasti pa okrevanju jetičnih blagajnic goriškega trgovstva.

Da, izplačilo vojne odškodnine je res edina rešitev naše dežele prav tako v gmotnem kakor duševnem pogledu, kajti bila je in ostane neizpodbitna resnica, da uboštvo ubija telo in duha, in zato mu bomo slej ko prej posvečevali vso svojo pozornost. Če pridemo v tem prizadevanju v navzkrižje s komurkoli, nič ne de, in morebitne očitke «avstrijakanstva» in «jugoslovenske propagande», ki bi leteli na nas zaradi tega, jemljemo nase, ne da bi nas pekla vest. Eno pa pribijamo: *naše prizadevanje ne bo nikdar služilo dobičkarstvu, najmanj pa dobičkarstvu posameznih stanov, za splošnost malo ali nič pomembnih, ali pa celo posameznikov!*

Kaj se godi po svetu?

Opatijska konferenca

ima svoje slabe čase. Že po prvi seji se je zasedanje odgodilo za par dni, ker ste obe delegaciji, italijanska in jugoslovenska, morali imeti novih navodil od svojih vlad. Šlo je kar naravnost že za vprašanje, ali se bodo razprave sploh še nadaljevale ali pa ne. Jugoslovenska delegacija je zahtevala, da se po odhodu Italijanov s Sušaka laške čete umaknejo tudi z Delte in Baroševe luke, češ ker to ozemlje v zmislu rapalske pogodbe tudi pripada Jugoslaviji, laška delegacija pa je hotela, da se vsa vprašanja, ki jih vsebuje svetomargeritski dogovor, obravnavalo obenem, to se pravi, da naj bi komisija razpravljala istočasno o razmejitvi med Reko in Jugoslavijo, o ureditvi železniškega prometa med Reko in Jugoslavijo, reškega pristaniškega vprašanja in sploh ureditvi reške državice. Kakor smo že poročali, ste obe delegaciji poslali vsaka svojega odposlanca k svoji vladi po navodila in v sredo je komisija zopet imela skupno sejo. Jugoslavija se je vdala italijanski zahtevi. Jugoslovenska delegacija sicer še vedno zahteva Delto in Baroševo luko za Jugoslavijo, ali pristala je na to, da se vsa vprašanja obravnavajo obenem. Laško časopisje je proglasilo to za italijansko zmago, v Jugoslaviji pa smatrajo to popuščanje za jugoslovenski poraz v najvažnejši stvari, ki se bo težko dal popraviti. Komisija je potem razpravljala predvsem o železniškem vprašanju in potem o začasni ureditvi prometa v obmejnem pasu, ki naj sega od Bakra do Kastva. Glede tega zadnjega vprašanja ni težav, ker je za obe strani prikladno, da more prebivalstvo brez posebnih ovir občevati preko meje in zamenjavati svoje potrebščine brez carinskih obremenitev. Lahi žele, da bi se v ta pas pritegnilo tudi opatijsko kopališko okrožje. Težave so pa z železniškim prometom, ker stoji jugoslovenska delegacija na stališču, da se morajo rešiti prej druga vprašanja, zlasti vprašanje meja. Tako je stvar zopet zastala in predsednik jugoslovenske delegacije dr. Rybar, bivši tržaški poslanec, se je odpeljal v Beograd, da poroča vladi in dobi nova navodila. Laško časopisje spravlja neodločnost jugoslovenske delegacije v zvezo

z volitvami v Jugoslaviji,

češ da bi opozicijonalne stranke mogle izrabiti delovanje delegacije proti vladajoči Pašićevi, t. j. radikalni stranki, ki da je naklonjena taki rešitvi spornih vprašanj, kakor je želi Italija. Zato, pravijo, se je treba ozirati na ta kočljivi položaj jugoslovenske delegacije in počakati do volitev. Če zmaga Pašićeva stranka, pojde delo potem hitro od rok, kakor se je tudi hitro in brez ovir izvršila

izpraznitev tretje dalmatinske cone,

ki je že izvršena in je vse ozemlje, ki po rapallski pogodbi pripada Jugoslaviji, že v jugoslovenskih rokah.

Italijansko časopisje ima precej prav, ko trdi, da volilni boj vpliva na potek opatijske konference, a ravno tako je res narobe, da vpliva konferenca na potek volilnega boja v Jugoslaviji.

Ministrski predsednik Pašić,

ki bi bil moral včeraj priti v Ljubljano, da bi bil govoril na volilnem shodu radikalne stranke, je odpovedal svoj prihod, ker je moral ostati v Beogradu vsled posvetovanj, tičočih se opatijske konference. Ljubljanski listi seveda pravijo, da gospod Pašić zato ni prišel v Ljubljano, ker se je prepričal, da bi doživel — poraz, kakor ga radikalcem sploh prorokujejo vse opozicijonalne stranke, in teh je od 46 strank in skupin, ki se potegujejo za poslanske mandate, samo — 44. V nedeljo, 18. t. m., se bo stvar odločila.

Kakor v Opatiji razprave ne napredujejo posebno ugodno, je

konferenca v Nišu

rešila že več pomembnih točk, zlasti za obojestransko zavarovanje jugoslovenske-bolgarske meje proti vpadom macedonskih vstašev in se upa, da se vobče zaključi z najboljšim upehom.

Enako se tudi v zadnjem času vkljub novim francoskim zasedbam v Porurju in Porenju kaže nekako

zbližanje med Francijo in Nemčijo

in se že poroča o možnosti sporazuma med nemško in francosko veleindustrijo, ki bi pa šel na račun nemškega delavstva. Spoh se govori o nekaki izpremembi verzajske mirovne pogodbe potom dopolnilne pogodbe med Francijo in Nemčijo, ki bi ji pa po mnenju Angležev morali pritrditi vsi podpisanci na verzajski pogodbi. Če se ne posreči sporazum, ima Francoska pripravljene še nove ukrepe za pritisk na Nemčijo.

Pozor, župani!

Italijanski način pobiranja davkov zahteva ustanovitev davčnih okrožij (konsorcijev), katera tvore ali posamezne občine ali pa več združenih. Ta okrožja potem potom pogodbe oddajo izterjevanje davkov v najem ali posamezniku ali pa pravni osebi (zadrugi, hranilnici, posojilnici, banki itd.). Občine se morajo združiti v davčna okrožja do 30. junija t. l. Svoje tozadevne sklepe (ali naj občina sama ali pa skupno z drugimi občinami tvori davčno okrožje), pa morajo občinski sveti predložiti prefektu najdalje do 15. marca t. l.

Opozarjamo na ta rok, da se v občinah kjer se še ni storil tozadevni sklep, nemudoma ukrene vse potrebno, da se zadosti tej zahtevi.

Našim dopisnikom!

Ker se «Goriška Straža» še vedno tiska v Trstu in mora vse gradivo za list napraviti ovinek preko uredništva, ki je v Gorici, preden pride v tiskarno, naj dopisniki upoštevajo to zamudo in dopošiljajo dopise, ki so namenjeni za določeno številko lista, zlasti objave prireditev, tako, da bodo vsaj tri dni pred izidom dotične številke v rokah uredništva. Drugače ne moremo jamčiti za pravočasno objavo. Nadalje prosimo ponovno: **pišite s črnilom in samo na eno stran papirja!**

G. Anton Knap, nadučitelj, Vrabče: Glede dopisa z Vrabč v «Goriški Straži» z dne 5. t. m., ki govori o znanem dogodku na Vrabčah, Vam radi potrjujemo, da niste prav v nobeni zvezi žnim in še tem manj, ker dopisa sploh nismo prejeli z Vrabč, temveč je bil posnet po tržaški «Edinosti».

Vipava: Obvestilo o prireditvi smo prejeli šele v petek in ga torej nismo mogli objaviti v zadnji številki, ki je izšla v četrtek zjutraj.

«Deseti brat». Uprava je že dobila en izvod te knjige.

DNEVNE VESTI.

Angleška kraljeva dvojica pri papežu.

Poročali smo že, da angleška kraljeva dvojica v kratkem poseti Rim. Kakor se sedaj javlja iz Rima, se je že dosegel sporazum med angleškim poslaništvom pri sv. stolici in papeževim državnim tajništvom glede obika kraljeve dvojice pri papežu. Ta obisk se bo vršil še slovesneje kot pa obisk prejšnjega angleškega kralja Edvarda VII. pri papežu Leonu XIII. leta 1903.

Papeževo priznanje Mussoliniju.

Iz Mesine se poroča: Prošlo nedeljo je imel slovesen vhod v mesto novi nadškof mons. Paino. V svojem nagovoru na prebivalstvo je dejal: «Hočem tudi tu vpričo vas poslati pozdrav tistemu, ki drži v svojih rokah usodo Italije, njemu, ki ima kot poglavar vlade in naroda namen, da povrne tej naši domovini ugled močnega, veljkega, civiliziranega naroda. Hočem poslati pozdrav mladini, tej mladi moči naroda in srečne bodočnosti Italije, da bi rastla v okrilju vere in domovine čista in močna. Moj pozdrav ne velja, kolikor izhaja od mene, temveč kolikor mi je bilo sporočeno od tistega, ki vodi usodo Cerkve, od papeža.»

Predsednik katoliškega krožka pretepen.

Od predsednika katoliškega krožka v Tricesimu so fašisti zahtevali pojasnil zaradi nekega dopisa v listu «Il Friuli». Nato so mu hoteli dati piti ricinovega olja, kar pa je odločno odklonil, nakar so ga pretepli.

Kdo bo škof v Trstu?

V predzadnji «G. S.» smo zabeležili vest, da bo za tržaškega škofa imenovan baje mons. Costantini, naslovni škof oglejski in bivši apostolski vikar na Reki, ki se sedaj kot apostolski delegat nahaja na poti na Kitajsko. Vest o tem imenovanju se sedaj zanika in se trdi, da pride v Trst za škofa sedanji padovanski škof mons. Pellizzo, ki se sedaj nahaja v Rimu.

«Lavoratore» ustavljen.

Tržaška prefektura je do nadaljne odredbe ustavila izhajanje komunističnega dnevnika «Lavoratore». Komunisti so se takoj pogodili s socijalisti in bo tako sedaj socijalistiški list «Lavoratore Socialista», ki je bil doslej tednik, izhajal kot dnevnik in priobčeval tudi komunistiške objave.

Kraško davčno okrožje.

Na ponovnem sestanku kraških županov v Sežani se je sklenilo, da naj vseh 14 občin sežanskega sodnega okraja tvori eno samo davčno okrožje s sedežem v Sežani.

Grozen dogodek.

Pri Jagodniku v Tominjah pri Hirski Bistrici ni bilo miru v hiši. Mladi gospodar se ni razumel s svojim očetom. Bili so vedni prepiri, ki so šli celò tako daleč, da sta si oče in sin grozila s sekirami. V tem sovraštvu je oče ovadil sina, da ima v senu skrit sod slivovke. Prišla je financa, našla sod in sin je moral plačati 5000 lir globe. To je seveda le še bolj podžgalo sovraštvo med sinom in očetom in začel se je hud prepir, v katerega je posegla tudi mati. Razkačen do skrajnosti, je sin pograbil sekiro in razčesnil žnjo glavo najprej očetu, potem pa še materi. Ubogi otroci pa so v strahu in trepetu gledali ta strahoviti prizor. Ko se je ubijalec zavedel svojega groznega dejanja, je pograbil vrv, pobegnil iz hiše in se obesil. — V Biljani pa je bil zadnjič od fašistov oklofutan tajnik «Prosvetne Zveze», ki je predaval ljudstvu o moralni povzdigi rodbinskega življenja!

Sklepi kraških fašistov.

Na sestanku fašistovskih vodstev iz Postojne, Divače, Sežane, Opčin in Nabrežine, ki se je vršil prošlo nedeljo v Divači, se je enoglasno storil tale sklep: «Ugotavlja se, da se v zadnjem času po vsem Krasu pojavlja in svobodno razvija jugoslovenska propaganda z iredentističnimi stremljenji in da po raznih krajih hodijo odposlanci, ki sejejo sovraštvo proti Italiji in fašistovski vladi. Agitatorji vplivajo posebno na kmetsko in delavsko prebivalstvo in skušajo obujati rdeča boljševiška stremljenja. V nekaterih krajih na Krasu so tla ugodna za protinacijonalno delo vsled dejanskega sodelovanja župnikov in učiteljev, kateremu se pridružuje zlohotno delovanje slovenskega šolskega društva, ki ustanavlja podružnice v raznih krajih na Krasu. Zato se poziva vlada, da odredi kar najstrožje nadziranje drugorodcev, ki pogostoma hodijo čez mejo, zlasti pa tistih, ki so v sorodstvu z ljudmi, ki zavzemajo visoka mesta v beogradskih ministrstvih.»

Sporazum med Nemci in fašisti.

«Tiroler Anzeiger» poroča, da so se tirolski Nemci in fašisti poravnali med seboj in sicer na takile podlagi: Lojalno priznanje italijanske državne oblasti. Nemci se odrečejo vsakega iredentističnega gibanja, kar se mora izrecno poudariti v nemških listih. Italijani pa obljubljajo, da bo do spoštovali nemški jezik in vse nemške običaje. Nemško gospodarsko življenje se bo pospeševalo in promet se bo izboljšal.

Odstavljen nemški župnik.

Iz Trenta se poroča, da je bil te dni odstavljen župnik v Salurnu, Simon Dehrez. Ta ukrep trentinskega škofijskega urada se v italijanski javnosti splošno odobrava. Trdi se namreč, da je sedaj odstavljeni župnik bil duša nemške politične organizacije in je vkljub temu, da je po zadnjem štetju v Salurnu 93 odstotkov prebivalstva Italijanov, znal v prebivalstvu vzdržati nespravljivo sovraštvo proti Italiji. Očita se mu, da ni hotel blagosloviti laške zastave, da ni dovolil na pokopališču nagrobnega spomenika z italijanskim napisom, da ni hotel brati sv. maše za kralja in da je povzročil sovražne demonstracije proti orožnikom. Sedaj so ga odpravili.

Kralj Aleksander — oče.

Iz Beograda se poroča, da kraljica Marija pričakuje v kratkem veselega rodbinskega dogodka. V vsej jugoslovenski javnosti je ta vest pobudila veselje in zadovoljstvo, ker bo tako rešeno sicer precej zamotano vprašanje prestolonasledstva.

Klub Slovencev v Beogradu.

Beograjski Slovenci so ustanovili svoj lastni klub s knjižnico in čitalnico. Klub bo prirejal različne koncerte in pa predavanja iz slovenske književnosti. Namen kluba je, Srbe seznaniti s Slovenci in njihovimi kulturnimi razmerami.

Knjiga ministra dr. Beneša.

Poroča se, da je češkoslovaški minister dr. Beneš dokončal svoje delo «O revolucijonarnem gibanju v inozemstvu med svetovno vojno». Knjiga bo izšla v legijonarskem založništvu «Čin».

Dobički amerikanskih podjetij.

Od bede evropskih narodov imajo amerikanski kapitalisti take dobičke, da so naravnost neverjetni. Tako poroča «Justice» v Londonu, da je imela tvrdka «Praire Pipe Line Compagny Clarc H. Contz» v 1922. letu 27 milijonov dolarjev čistega dobička. Podpredsednik te tvrdke je izjavil senatorski preiskovalni komisiji, da ima tvrdka še 39 milijonov dolarjev gotovega kapitala. Dividende, ki so se v preteklem letu izplačale, so znašale približno 200%. Dobiček 139 podjetij znaša po «Justice» približno poldrugo milijardo dolarjev. Podjetje «Standart Oil Compagny» je izplažalo 900% dividende, dočim se podjetje «Victor Talking Machine Compagny» pritožuje nad slabo letino, ker je moglo izplačati samo 600% dividende. To se godi v času, ko je cela armada breposelnih, ki ne ve, kako bi rešila sebe in družine lakote in mraza.

Beg židov iz Rusije.

Poljski listi se zelo vznemirjajo nad vedno večjim številom ruskih židov, ki se naseljujejo na Poljskem. Vlada to naselitev zabranjuje, toda breuspešno. Židovska navihanost je znana vsemu svetu. Poljski nacijonalisti pozivajo vlado, da izda proti židom najstrožje odredbe.

Dolg Francije napram Angliji.

27. februarja je vprašal poslanec Baldwin v angleški zbornici vlado, koliko dolguje Francija Angliji. Tajnik zakladnega ministrstva je odgovoril, da dolguje Francija Angliji 610 milijonov funtov šterlingov (okoli 60 milijard lir).

Človeštvo je izročeno slaboumnim starcem.

Francoski pisatelj Pierre Hamp priobčuje svoje politične in narodnogospodarske razprave v francoski reviji «Nouvelle Revue Francaise». V eni teh razprav izjavlja, da je bilo delo za pomirjenje Evrope po vojni izročeno starcem, ki drug drugega sovražijo. Predvsem niso znali ti starci upoštevati pomena dela v moderni družbi. Za to svojo trditev navaja zanimiv zgled: Ustvarjanje versailleske mirovne pogodbe je Clemenceau izročil štabu diplomatov, katerim na čelu je stal francoski zunanji minister Pichon. Takoj ko je Pichon podpisal versaillesko pogodbo so ga morali odvesti v norišnico. Med konferenco pa je Pichon bil na umu zelo slab. Vsak dan so ga morali kot novorojeno dete očistiti ter so ga nato postavili četrt ure h konferenčni mizi. Ali si morete misliti večji zločin, kakor zlorabo slaboumnega starca pri tako važnem opravilu? Ako je tako, se ne smemo čuditi, da postajajo gospodarske in politične razmere med narodi in državami usodne.

Orjaški zrakoplov.

Iz Novega Jorka poročajo, da je amerikanska vlada dala zgraditi vodljiv zrakoplov, ki bo največji, kar jih je bile doslej zgrajenih. Dolg bo 680 črevljev in bo nosil 60 ton. Prostora bo na njem za 26 mož posadke in nad 100 potnikov. Vozil bo s hitrostjo 70 milj na uro. Zrakoplov bo imel oklop, ki bi ga v slučaju potrebe varoval bomb.

Društvo vojnih invalidov v Gorici

ima 25. t. m. ob 10 v ulici Mazzini (prej Municipio) št. 7, II. nadstropje, svoj letni občni zbor. Na dnevnem redu so poročila, volitve in slučajnosti. Pridite! — Odbor.

V kraljestvu palčkov.

Kje je to bajno kraljestvo? Daleč za nami, kakor je daleč za nami mladost.

V vas je, mladina....

Babica — mi, njeni vnuki, smo ji pravili mati, mati pa je bila mama — babica je sedla na peč. Saj poznate našo veliko peč, kakor jo imajo izbe po gorah. Skozi okno zre zima, jezna sopiha, tuli in šipe potresa in plaši nas deco; v kotu, v najvarnejšem, pa čepi peč široko kot koklja. Mi, jara piščeta, se privijamo ob njo, lezemo ji na hrbet. Kajti tam zunaj tuli zima, ki postaja ob mraku vsa besnejša. Peč pa, naša ljuba peč je kot nalašč takrat vsa gorkejša, sladkejša.

In babica pripoveduje. Čudovito skrivnostno prede našo otroško domišljijo. Tam nekje v nasprotnem kotu je nekaj škrknilo. Ali je bila to miška, veter morda, vedomec, škrat? In vedno skrivnostneje teče babici beseda....

Vedno skrivnostneje. In ko je obmolknila, so naše misli predle same vse dalje in dalje. Mrak nam je lezel v oči, naše glavice pa babici v naročje. In tedaj smo zrli čudesna čuda. Namah so se se ukradli nam palčki v izbo, tiho, skrivnostno, skozi okna, pri vratih. Namah so nam bile želje izpolnjene: poželel sem kočijo in že je stala pred mano, v kočiji kraljica, nič več zakleta, dva vranca, na enem jaz, ponosen in srečen, da ne bi zamenjal te sreče za vsa kraljestva sveta....

Davno je že babica omolknila. Spomnil sem se je in z njo vse poezije najmlajših let, ko sem dobil v roke Ribičičevo otroško igro. Ribičič nas skuša v njej povesti v kraljestvo palčkov, njegove skrivnosti in sladkosti, kakor smo jih sanjali v babičinem naročju in kakor si jih predstavljate danes morda tudi vi, ki ste nas nadomestili ob ljubeči babici na topli peči.

Igra nam slika duplino v gozdu, kjer domujejo palčki. Pred očmi se nam vrstijo pestri prizori iz njihovega življenja: kralj na prestolu, ob vznožju mu sedijo premodri svetovalci; dvorni norček jih s svojim ostrim jezičkom zbada in biča. Lovci prinesejo plen, debelo kobilico. Pa se pripeti marsikaj nenavadnega. Anica, deklica iz človeške družbe, je v gozdu zašla. Palčki jo privedejo pred svojega mogočnega kralja. Lepa je, silno lepa, da se celo kralju dopade, ki si jo poželi za kraljico. Ali Anici je dolgčas po mamici. In kralj, ki bi rad ustregel kraljici, pošlje iskat mamico. Po treh dneh se vrnejo odposlanci, toda čujte, kaj so prinesli! Pa tega vam danes ne bom pravil. Tudi vam ne bom pravil, kako vas očarajo vile s svojimi plesi, tudi ne, kako se usmilijo žalostne Anice in kako položе v zlato posteljico na njeno mesto punčko, iz cunj, iz voska morda, kakor jih vidite v lepih mestnih izložbah, niti ne, kako palčki pokopljejo dozdevno umrlo kraljico in kako lepo prepleta vso igro petje in godba; da, prav res in brez šale: naš prvi domači orkester v Gorici! Ne bom vam vsega pripovedoval. Le nekaj vam moram povedati in vam zabičiti, da tega ne pozabite: ni za nami več kraljestvo palčkov; pred nami je. Splošno slovensko žensko društvo se je potrudilo, da uprizori to lepo Ribičičevo igro tudi v Gorici. To se zgodi v nedeljo, dne 18. marca t. l. Zabeležite si dobro ta dan in kar je glavno: pridite, da boste videli in slišali vse, česar vam ne morem in ne maram povedati.

*

Splošno slovensko žensko društvo uprizori Ribičičevo igro s petjem in spremljanjem orkestra «V kraljestvu palčkov» v nedeljo, 18. t. m., in v ponedeljek, 19. t. m., v dvorani «Trgovskega doma» ob 4 popoldne. Cene prostorom: pritličje 1. do 5. vrste L 10.—, od 5. do 10. vrste L 7.—, od 10. do 14. vrste L 4.—, balkon L 7.—, galerija L 4—. V soboto in nedeljo zjutraj bodo vstopnice v predprodaji v Narodni knjigarni. Čisti dobiček je namenjen dobrodelnim namenom društva.

k.

*

Kaj je novega na deželi

Iz Drežnice.

Od vseh strani naše dežele se sliši, kako se ustanavljajo društva, prirejajo shodi, igre t. t. d., samo o Drežnici ni v zadnjem času nič slišati, in marsikdo misli, da je Drežnica zaspala. Res, da imamo «Prostovoljno gasilno društvo», ki je še precej dobro napredovalo, ali to je premalo za našo mladino, ki je posebno v teh časih tako potrebna izobrazbe in omike. Zato sprejmi, predraga «Straža», par vrstic z iskreno prošnjo do naših fantov, deklet in mož: obnovite «Izobraževalno društvo» in priredite nam zopet kakšno veselo urico poštenega veselja.

Res krasni spomini predvojnih časov! Kako je bilo lepo razvito narodno življenje in kje je sedaj! Ali smo res tako zaspani, da se ne zbudimo več? Ne. zopet se mora oživeti.

Marsikdo se bo izgovarjal, da nimamo prostorov, da ni voditeljev, da nimamo sredstev za društvo; ali vse se doseže, samo sloge, medsebojne ljubezni nam pomankuje, in temu moramo napraviti konec. Začeti moramo Zivljenje, ki ho nam v čast, v veselje staršem in korist narodu. Ako si sami ne upate, prosite «Prosvetno Zvezo» v Gorici, ki vam radovoljnega srca pošlje govornika in vas napoti v društveno življenje. Z delom naj se takoj začnefi ker je skrajni čas!

Ustanovi naj se v društvu več odsekov. kakor pevski, igralni, čitalniški i. t. d. in vsakemu naj se poveri naloga, za katero ima res veselje.

Petje bi poučeval organist ali g. kurat, ki ljubi fante in bi jih rad videl srečne in v poštenem veselju. Igre naj se izroče onim, ki imajo veselje do igranja, in vsak mesec bi lahko nastopili z veselico, ki jih tako pogrešamo.

Fantje, začnite in občina bo z vami na vseh vaših poteh, ker vidi, da smo potrebni duševne hrane. Saj za druge stvari imate dosti poguma, zakaj bi ga ne imeli za tako koristno in plemenito delo!

Preprost kmet.

Bukovo.

Tukajšnje Gospodarsko bralno društvo je imelo 4. marca svoj redni občni zbor. Bila je velika udeležba, da se je takoj videlo, da člani res pojmujejo pomen in namen društva, tako možje in mladeniči, pa tudi naša marljiva dekleta. Po otvoritvi zbora je predsednik v kratkih besedah razložil delovanje društva in v toplih besedah izpodbujal k vzajemnosti. Pri nato sledečih volitvah so bili izvoljeni: za predsednika Franc Pajntar, za tajnika Ivan Golob, za blagajničarja Franc Obid 127, za knjižničarja Jacob Pajntar, za društvene odbornike Obid, Franc Obid 18. Anton Čelik, za preglednika Emil Obid, Franc Feltrin. — Z občnim zborom smo bili zelo zadovoljni, le žal, da smo morali od nekaterih naših fantov-vojakov začasno vzeti slovo, ker jih kliče dolžnost na neznani jug. Osebno smo se ločili, duševno pa ne, v zavesti, da se nepokvarjeni vrnejo v svoj domači kraj.

Novaki.

Naša vas je po vojni dobila značaj skrajno obmejne vasi, kar znači, da smo dobili močne obmejne finančne postaje. Drugače pa ima vas čisto staro lice. — Naše izobraževalno društvo živahno deluje. Ima lepo knjižnico in nudi vaščanom večkrat na leto s prireditvami lepega užitka. V petju pa smo nazadovali; še v cerkvi ga nimamo več, ker je že lanjsko leto organist odpovedal službo. — Zadnja povojna leta so nas posebno obiskovale kužne bolezni, med katerimi je posebno griža zahtevala veliko žrtev. — Našo okrajno cesto je povodenj svoj čas temeljito pokvarila. Šele preteklo jesen je bila poprava ceste v toliko dogotovljena, da je sedaj cesta porabna. Dokler cesta ni bila popravljena, smo morali le tovoriti, na svojih hrbtih ali pa s tovorno živino, tako kakor naši stari dedje, ko še cest ni bilo. — Ker se v zadnjih časih veliko govori o novih zvonovih, ne smem pozabiti poročati, da imamo mi svoje zvonove, kar štiri, že par let. Vaščani sami so jih plačali. — Še ene posebnosti ne smem pozabiti. Naša župnija ima podružnico v Davči, ki pa je prišla pod Jugoslavijo. To je edina cerkev naše nadškofije, ki je prišla v drugo državo. — Pa drugič še kaj.

Sv. Križ na Vipavskem.

Zadnjič nekoč smo čitali, da se po novem odloku imenuje naše mesto — «Santa Croce di Strada». Ta spakedranka kaže, da njen kovač nima trohice zgodovinskega znanja, ker podreja mesto vasi. No, pa še to vzamemo po sedanjih razmerah: je pač Cesta večji prometni kraj nego Križ. Ta razmišljanja pa rajši pustimo, ljudstvo bo vseeno vedelo in znalo. — Sedaj se v Križu pripravljamo na igro «Divjega lovca», ki jo bo priredilo naše društvo menda takoj po veliki noči. Drugih novic pri nas ni, če ne omenimo največje gospodarske žalosti, da svojega vina ne moremo prodati. Kaj bo letos z vipavskim vinom?

Vrtojba.

Velikonočni ponedeljek priredi kolesarsko društvo «Vrtojba» veliko športno slavnost. Na sporedu je velika javna dirka in še druge športne tekme. Prosijo se torej vsa bratska društva, da se za ta dan kolikor mogoče vzdrže sličnih prireditev. Natančnejši spored se objavi pravočasno.

Iz Kobjeglave.

V naši občini ni nikoli nič novega, ali vsaj ne čita se nikjer nič o nji, dasi obsega nad sto hišnih številk. V drugih vaseh se ustanavljajo društva, tečaji «Prosvetne zveze» i. t. d., pri nas pa se še ne zmeni nihče za to. Pred vojno tako živahno društvo z imenom «Kraški slavček» se je potopilo v morje večnosti in obhajamo letos osmo obletnico njegove smrti. V drugih občinah dobivajo nove zvonove in v nekaterih jih imajo že dalj časa. Kedaj jih dobimo pri nas? Gotovo — drugi teden. Vi Kobjeglavci, ali ste res vsi umrli? Pobrigajte se tisti, ki ste za to, vsaj za kako reč, da ne bo naša občina prav zadnja med vsemi kraškimi vasmi!

Vaščan.

MESTNE NOVICE.

Goriško novinarsko društvo

(Associazione della Stampa) je na svojem izrednem občnem zboru skenilo, da se razide. Sklenilo se je potem, da člani pristopijo k tržaškemu novinarskemu društvu.

«Corriere di Gorizia».

večerni italijanski dnevnik, ki je izhajal zadnje mesece v Gorici, je prenehal. V svoji zadnji številki sicer pravi, da je ukinjenje samo začasno, dokler se izdajanje lista stalno ne uredi in zagotovi, toda če se mu to posreči, je drugo vprašanje. Vsi goriški italijanski listi trpe od rojstva na enaki bolezni: pomankanju sredstev, zato je tudi tek njihovega življenja navadno hirajoč in kratek. «Corriere» si je priboril nekoliko dvomljive slave z znanimi napadi na našega knezonadškofa, ter nam tudi drugekrati ni bil prijazen. Sedaj ni v Gorici nobenega italijanskega dnevnika več; tudi par tednikov je usahnilo.

Strašna nesreča pri Rdeči hiši. Težak voz gre čez prsi kmetici.

V četrtek okoli 10 zjutraj se je pripetila v Gorici pri Rdeči hiši grozna nesreča, ki je pretresla vse mesto in se raznesla kakor blisk po vsej goriški okolici.

Iz Ozeljana se je peljalo proti Gorici pet kmetic na skupnem vozu, vsaka s svojim košem ali jerbasom. Med njimi je bila tudi Amalija Spazzapanova, 47letna gospodinja iz Okroglice v Ozeljanu. Ves čas je sedela tiho na vozu in je bila vsa zamišljena. Tovarišice so sumile da ji je slabo, kajiti silila je večkrat med potjo z voza, češ da pojde peš v Gorico. Ker je pršil dež in je bila pot blatna, so jo sosede zadržavale in Spazzapanova je ostala na vozu. Kar naenkrat se pa pri Rdeči hiši vzdigne in odločno izpregovori: «Zdaj stopim doli, dajte mi košˮ! Že se je spuščala na cesto in molila roko proti košu, pa se zvrne z vsem životom na tla. Morda si je izvila nogo morda jo je prevzela slabost — žena se zgrudi sredi ceste. Nesreča je hotela, da je pridrdral v istem trenutku mimo voz, težko obložen z deskami, in povozil nesrečnico. Kolo je šlo z vso težo voza čez prsi uboge žene, ki je v silnih bolečinah zaječala: «Jezus, Marija!» Vse preplašene so poskočile tovarišice z voza, da bi ji pomagale. Prijele so jo, dvignile na voz in peljale hitro proti mestu. Ko so prišle na trg Sv. Antona h gostilni «Zvezda», je bil slučajno tam zdravnik, ki je brž priskočil k ponesrečenki in zaukazal, da jo morajo brez obotavljanja prepeljati v bolnico, kjer so jo vsled zdravnikovega telefonskega obvestila že čakali zdravniki, duhovnik in strežniki z nosilnico. Bilo pa je že prepozno. Ubogi Spazzapanovi je prihajalo vedno slabše. Duhovnik jo je del v sv. olje, nesrečna žena se je še enkrat ozrla po sosedah in nato preminila. Nosači so jo iz veže nesli naravnost v mrtvašnico.

Amalija Spazzapanova je bila pridna in vestna gospodinja. Doma zapušča pet otrok, od katerih je enega dojila. Kakšna nesreča in kakšna žalost za družino. Njen mož Franc ima gostilno in kupčuje z živino. Na dan nesreče je gnal nekaj volov v mesto in korakal daleč za ženo po isti cesti. Nič sluteč o nezgodi, je prišel v Gorico in tu je šele izvedel o grozni nesreči. Lahko si mislimo, kakšen obup je divjal v njegovem srcu.

Ves Ozeljan žaluje za nesrečno Spazzapanovo in ima sočutje z družino. Tudi «Goriška Straža» izraža možu in otrokom svoje iskreno sožalje!

Škandal v Codellijevi ulici.

Poleg glavnih dveh krivcev Lutmanna. Strukela in Bosigeve je bil sedaj na podlagi nadaljne preiskave aretiran 34letni Francesco Pelizon, nameščenec pri javni tehtnici. Dve oskrunjeni deklici ste v njem izpoznali svoje, ga oskrunjevalca.

Obsojen tat.

Te dni je stal pred goriškim sodiščem Julij Poberaj, ki je rojen na Dunaju a je prebival v Solkanu. Obtožen je bil, da je meseca septembra vdrl v stanovanje g. dr. Karla Podgornika in ukradel Lir 15.600 v gotovini in zraven še razne dragocenosti v vrednosti nad 4000 lir. Preiskava je dokazala, da je Poberaj imel pri tej tatvini še dva tovariša, ki pa sta ušla roki pravice. Sodišče je tatu prisodilo tri leta in tri mesece ječe.

Udruženje katoliških kmetov in delavcev je sklicano v nedeljo

v Gorici. Glavni tajnik Pio Mayer bo s predavnjem razjasnil društveni štatut. Predavanje se bo vršilo v prostorih Katoliške mladine od 16.

ruštvo državnih upokojencev v Trstu

se je, kakor nam javlja, takoj ko je izvedelo, da vlada namerava znižati itak že tako malenkostne pokojnine prejšnje vladavine, nemudoma obrnilo s posebno brzojavko na ministrskega predsednika Mussolinija in zaprosilo s posebnim pismom za pomoč vse poslance naše pokrajine. V pismu se poudarja, da se državni upokojenci že tri leta bore za to, da bi se jim njihova borna pokojnina zvišala, sedaj pa prihaja vest, da jo hočejo še znižati, kar bi pomenjalo naravnost pogubo ubogih upokojencev. Pismo poudarja, da se v nobeni civilizirani državi še ni zgodilo kaj takega, kakor se namerava storiti sedaj pri nas, in prosi poslance za posredovanje.

Naknadno izplačilo poštnih nakaznic.

Ministrstvo za pošto in brzojav je pooblaščeno, da sme do 1. majnika t. l. sprejemati prošnje za obnovo poštnih nakaznic, izdanih od italijanske poštne uprave od 1. julija 1914. do 31. decembra 1920, ki niso bile izplačane, dokler so bile veljavne in bi bile po veljavnih predpisih že zapadle. Pozneje vložene prošnje se bodo zavračale brez obzira.

Pristojbina za razstavo blaga v hotelih in drugih prostorih.

Finančna oblast sporoča, da je za začasno razstavo in prodajo dragocenih in luksuznih predmetov v hotelih ali društvenih protorih treba posebnega dovoljenja prefekture in je treba plačati za to posebno pristojbino. To velja tudi za trgovske potnike, ki se bavijo s kupčijo takih predmetov. Za predmete, ki niso dragocenosti ali luksuzni, ni treba takega dovoljenja.

Mačja steklina.

Mestni komisar razglaša, da se bodo zaradi domneve, da je steklina razširjena tudi med mački, odslej polovili in zatrli vsi mački, ki se zalotijo na prostem. Obenem poziva ljudi, ki bi jih ogrizli mački, da se nemudoma javijo v mestnem zdravstvenem uradu v ul. Mazzini st. 7, I, nadstropje. Pojavi stekline pri mačku so v splošnem taki kakor pri psu.

Izgubljeno.

V četrtek, 8. t. m., je izgubil ubog mož denarnico s precejšnjo svoto denarja v ul. Rabbata. Pošteni najditelj je naprošen, da prinese najdemo v naše upravništvo proti dobri nagradi.

Gospodarstvo.

Gospodarska obnova Rusije.

V preteklem mesecu se je vršil veliki ruski semenj v Kijevu. Obiskalo ga je veliko trgovcev iz Poljske, Čehoslovaške, Avstrije, Francije, Nemčije, Švedske in drugih držav. Inozemski trgovci so tudi razstavili svoje blago. O ruskem blagu so se vsi laskavo izražali. Rusi so razstavili krimsko vino, poljedelske stroje, usnje, žito, platno i. t. d. Pričakovati smemo, da iz poštnih žigov na pismih, ki popadom. Tako je začela Rusija trgovati s svojim žitom in sicer z Nemčijo. Odposlala je že dve ladji z žitom Nemčiji. Tudi železniški promet se je močno dvignil. To se razvidi predvsem izpoštnih žigov na pismih, ki potujejo samo teden dni iz Moskve v Jugoslavijo. Iz tega je razvidno, da so vesti o obupnem gospodarskem stanju v Rusiji zelo pretirane in neresnične.

Jugoslovenski trgovinski muzej v Solunu.

Jugoslovenska trgovsko - obrtniška zbornica v Solunu je končno določila vsa dela za razstavo jugoslovenskih proizvodov v Solunu. Zbornica se obrača na vsa izvozna podjetja, da

pošljejo vzorce in podatke o pogojih na naslov: Direction de la chambre de Commerce ed d'Industrie du Royaume des Serbes, Croates et Slovenes, Salonique, Stoa Hadzi Osman N. 6.

Cene na goriškem trgu pri prodaji na drobno so bile 8. t. m.: Česnik L 1.20 do 1.50, broklje —.80 do 1.20, sveže zelje 1.60 do 2.—, kislo zelje 1.— do 1.60, cvetače 1.— do 1.20, korenje 1.— do 1.40, čebula 1.—, navadni fižol 2.20 do 2.40, koks 3.— do 3.40, janež 1.40 do 1.80, salata rimska 1.60 do 1.80, zimska 1.80 do 2.—, krompir —.85 do —.95, petršilj —.60 do 1.—, repa sladka —.40 do —.50, kisla —.80 do 1.—, redič zeleni 4.— do 5.—, srčasti 1.40 do 1.60, rdeči 2.— do 3.40, špinača 1.— do 1.50, vržote —.50 do —.80, semenski krompir —.80 do —.90 (na trgu ga je bilo 1500 kvintalov), pomaranče kos 15 do 30 stot., limone 15 do 20 stot., suhe fige kg. 2.40 do 2.—, jabolka 1.- do 2.—, orehi 2.50 do 3.20, suhe češplje 3.60 do 4.—, naravno sirovo maslo 15.— do 16.—, kuhano 17.— do 18.—, mleko 1.40 do 1.60, med v satju 10.—, iztrčan 12.—, jajca kos 45 do 55 stot.

VALUTA.

V soboto, 10. t. m., se je dobilo ozdalo na tržaški borzi:

Za 100 franc. frankov L 126.— do 126.50, za 100 švic. frankov L 393.— do 394.—, za 100 avstrijskih kron 3 do 3.5 cent., za 100 nemških mark 9.75 do 10.25 cent., za 100 čehoslov. kron L 62.75 do 63.—, za 100 jgsl. dinarjev L 22.— do 23.—, za 1 dolar L 20.50 do 20.90, za en angleški funt papirnat L 98.30 do 98.60, za 20 zlatih frankov (carinskh) L 79.50 do 80.—

Prosvetna zveza

Prosvetni tečaj v Dornbergu, katerega je v nedeljo in ponedeljek priredila Prosvetna Zveza, je prav lepo uspel. V veliki dvorani se je zbralo ogromno število udeležencev. Zastopana so bila tudi okoliška prosvetna društva iz Zalošč. Saksida in Gradišča. Prvi del tečaja je bil namenjen gospodarski in politični izobrazbi. Z največjo pozornostjo so poslušali člani razprave o najvažnejših gospodarskih vprašanjih, o novem italijanskem državnem in deželnem pravu. Tako poljudnega in nazornega pouka v teh velevažnih vprašanjih udeleženci še niso slišali. Drugi del tečaja je obsegal socialno-vzgojne razprave o društvu, vasi in materinem jeziku. O podrobnem društvenem delu, zlasti o petju, zgodovini društev in o sedanjih nalogah v naši kulturni organizaciji so govorili gg. predavatelji v ponedeljek. Tečaj se je vršil v vzornem redu in splošnem veselju, ki ga je udeležencem nudil izvrstni pevski zbor pod vodstvom g. pevovodje F. Saksida. Dornberška «Čitalnica» je ob svoji 60 letnici lahko ponosna na marljivo izobraževalno delo, ki ga mojstrsko vrši med svojimi sovaščani.

Dolenjevipavsko okrožje s sedežem v Dornbergu si je o priliki prosvetnega tečaja izvolilo naslednji odbor: predsednik Ivo Bric, podpredsednik Ludvik Saksida, tajnik Budin Miroslav in blagajnik Kovačič Franc. V širši odbor spadajo zastopniki okoliških društev in sicer za Dornberg Lisjak Ciril, za Zalošče Andrej Vodopivec in za Saksid Saksida Ciril. Za okrožnega pevskega referenta je bil določen Saksida Jožef, pevovodja iz Dornberga.

DAROVI.

Dobrodelnost. — Za slovensko sirotišče: Županstvo Dornberg 50 L, Veliki Repen 30 L, Št. Peter na Krasu 50 L. Lokev 40 L, Sedlo 30 L. Ivan Krivec, Idrija o. B., 50 L, ki sta jih nabrala njegova sinova Frane in Feliks, notar Karel Čibej 25 L, ga. Pavla Koren 20 L, Kmečka banka v Gorici 400 L.

Danijel Vuga, Štorje

AJDOVŠČINA,

naznanja slav. občinstvu, da je otvoril novo trgovino izgotovljenih oblek za vsak stan. Vljudno se priporoča za obilen obisk. Cene zelo ugodne.

RAZGLAS

Županstvo Tolmin daje v znanje, da se obnove v Tolminu dovoljeni sejmi manufakturnega blaga, drobnine in raznih gospodarskih potrebščin.

Ti sejmi se bodo vršili vsako leto: na dan sv. Jurija, dne 23. aprila; prvo nedeljo po sv. Rešnjem telesu, in na dan sv. Matevža, dne 21. septembra.

Ako pade sv. Jurij na nedeljo, 23. aprila, ali sv. Matevž na nedeljo, 21. septembra, se bo vršil sejem drugi dan, v ponedeljek.

Obenem se daje v znanje, da so od prvega tekočega meseca marca predpoldne sejmi za prodajo mladih prašičev, kakor pred vojnim časom.

Tolmin, dne 9. marca 1923.

Za župana: J. MRAK l. r.

Jajca so draga meso je drago!

Zato uživajte „PEKATETE", ki so enako redilne kakor meso. So najcenejše testenine, ker se zelo nakuhajo.

VABILO

k rednemu občnemu zboru „Gospodarskega društva" vpisane zadruge z omejenim jamstvom, v RENČAH ki se bo vršit 25. MARCA ob 3 pop. v društvenih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika, 2. Predložitev računskega zaključka za l. 1922. 3. Izprememba v odboru in nadzorništvu, 4. Morebitna izpremenba pravil, 5. Raznoterosti.

V slučaju, da bi nebilo zbranih zadostno število članov, se za pol ure pozneje skliče drugi občni zbor, ki bo sklepčen ob vsakem številu članov.

ODBOR.

Več vagonov čepovanskega krompirja imam na razpolago; do 50 q. pošljem na zahtevo s kamijonom v goriško okolico. Cene po dogovoru.

Plesničar Fr., Čepovan (Chiapovano) št. 48.

Košnja dobre zgodnje detelje in travnikov za letošnje leto je na prodaj pri Vekoslavu Lokarju, Ajdovščina 28.

Okrajna posojilnica v Bovcu

r. z. zn. z., vabi k **rednemu občnemu zboru**, ki se bo vršil 18. marca 1923 ob 15 v uradnih prostorih.

Dnevni red:

1.) Poročilo načelništva.
2.) Poročilo nadzorništva.
3.) Potrditev računov za l. 1923.
4.) Volitev načelništva in nadzorništva.
5.) Slučajnosti.

Opomba. Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, se bo vršil eno uro kasneje drugi občni zbor na istem prostoru in z istim dnevnim redom, ki bo sklepal ob vsakem številu navzočih članov.

Načelništvo.

VABILO

Prva kmečka gospodarska zadruga v Selu na Vipavskem, reg. zad. z omejeno zavezo, vabi vse svoje člane k XIII. rednemu letnemu občnemu zboru, ki se bo vršil v Selu (zadružna pisarna) 25. marca 1923. ob 10 predpolne s sledečim dnevnim redom.

1. Poročilo načelništva in nadzorništva.
2. Čitanje in potrjenje računa za l. 1922.
3. Volitev načelništva in nadzorništva.
4. Izpremembe pravil (člena 12.).
5. Slučajnosti.

Odbor.

Okrajna posojilnica v Bovcu razpisuje **službo tajnika**. Tozadevne prošnje je vložiti do 15. aprila t. l.

KUPCI ZEMLJIŠČA. POZOR!

Prodam takoj na Mengorah pri Volčah senožet na Brcih, pod Studencem, v Rutu, v Krasih in Orehovljah. Vseh pet parcel prodam skupno ali posamezno. Natančnejša pojasnila daje lastnik

Tomaž Fortunat po dom. Mengar, tačas pri Sv. Luciji v starem župnišču.

Zobozdravnica izdeluje zlate, srebrne, porcelanaste in cementne plombe ter proteze iz kavčuka po najzmernejših cenah, in sicer: ob četrtkih in petkih v Komnu št. 33, ob ponedeljkih in torkih na Občinah št. 174.

Ivan Cotič

kamnoseški mo te

SOVODNJE pri GORICI

se priporoča cenj. občinstvu za izdelavo nagrobnih spomenikov in drugih v to stroko spadajočih del.

IŠČEM KREPKEGA FANTA poštenih staršev, ki bi imel veselje učiti se pekovske obrti. Zagotovljena oskrba z obleko in dobro hrano. Naslov pri upravi «Goriške Straže.»

Restavrant Europa

Josip Culot

Piazza della Vittoria (Travnik 16)

Goriška kuhinja z gorkimi in mrzlimi jedili ob vseh urah

Domača briška, vipavska in furlanska vina.

Dvorišče za krogljanje in kegljišče.

Kupujem kože

kun, lisic. podlasic i. t. d. in plačujem po najvišjih cenah.

Windspach „Albergo Gorizia"

Gorica - Corso V. E. 16

FELBERBAUM & ROLICH

(proj Hedžet & Koritnik)

Gorica - Corso Verdi štev. 7 - Gorica

Velika izbira moškega in ženskega sukna, raznovrstnega zefirja, perkala ter perila, velika zaloga pletenin in vezenin, kakor tudi vsakovrstnega blaga za neveste, drobnine ter vseh potrebščin za krojače in šivilje.

NA DROBNO! **NA DEBELO!**

VELIKA ZALOGA ČEVLJEV „MODERNO"

(Calzaturificio „Moderno") Raštel št. 34, Tel. 235

Kje dobim vojaške čevlje najbolj po ceni? Pri VUKU v Raštelu; on ima največjo zalogo iz najboljših tovaren, ročno delo in cene najnižje

Vojaški čevlji	à 25 — 30	Lir.
Otroški čevlji	à 10 — 40	„
Ženski visoki čevlji (iz tovarne)	à 42 — 50	„
Ženski visoki čevlji (domače delo)	à 55 — 75	„
Moški čevlji (iz tovarne)	à 30 — 60	„
Moški čevlji (domače delo)	à 50 — 70	„

Sprejema tudi vsa naročila in popravila.

TEOD. HRIBAR (nasl.) - GORICA

Corso Verdi 32 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne **Regenchart & Rymann,** vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno! **Cene zmerne!**